

**Tercer dia**

Potser menys interessant que els altres dos. Ens llevàrem a les vuit. Primera sorpresa, havíem acampat al costat del cementiri.

Desparàrem tenda, fèiem l'equipatge i tornàrem al poble. Era mercat. Un marxant de Santpedor, que venia roba ens va indicar el camí de Serrateix.

Serien les 9 quan sortíem de Montmajor. Segona sorpresa: per primera vegada vàiem Montserrat.

Seguírem el camí indicat pel marxant i al cap d'una hora i mitja esmorzàvem vora una petita i neta riera.

Poc després passàvem per un grup de cases que s'anomena Buidasacs i més tard pel poblet de Sant Joan de Mudarn. Ací vàrem agafar una drecera que ens va fer suar de debò, doncs vàrem travessar dues torrenteres en les que no hi havia camí però sí molta malesa. Passats aquests obstacles ens topàrem amb la carretera de Serrateix que ens portà al poble en menys d'1/4 d'hora.

Serrateix és un poble de pagès, bastant petit, on hi acaba la carretera de Navàs. Aquí dinàrem i a 1/4 de tres emprenguérem camí per entre conreus i boscos de pins com els de la nostra comarca, cap a Castelladral, poble enfilat al cim d'una roca, i des d'on vàiem les instal·lacions de les mines de Súria. Dues hores tardàrem per arribar a Castelladral i 2 hores més per arribar a Súria. Decidírem fer 7 ó 8 km. més de camí i per la carretera de Manresa arribàrem a Callús, on sopàrem i dormírem a la fonda, perquè l'excés de població no permetia parar tenda.

**Últim dia**

A 2/4 de nou marxàrem de Callús cap a Manresa. Atravessàrem al Cardoner per última vegada i arribàrem a Sant Joan de Torruella, on esmorzàrem. Després, per mig de camps, anàrem recte a Sta. Cecília passant per la Colònia Xups, on l'aigua de la riera Rajadell queda embassada i plena de porqueria, recordant, malauradament, una claveguera. Travessant carenes arribem a Sant Vicens de Guardiola, on dinem.

A 2/4 de tres marxem de nou cap a Marganell, per entre boscos on hi trobem més rovellons. Eren 2/4 de cinc quan arribàvem al poble. Telefonem a Montserrat per si ens poden guardar cella, i ens diuen que no; hi hem de ser abans de les 7. No podíem perdre temps, i per dreceres marcades o inventades passem per Mas Olivé i sortim a la carretera de Can Massana. Llavors, amunt, a un pas de mil dimonis arribem a Montserrat a 3/4 de 7. Poguèrem dormir en cella.

Aquí acabàrem aquesta llarga travessa. Aquí recordàrem aquests quatre dies passats. Aquí comparàrem els paissatges, la gent que havíem tractat. Si cap a Gòsol la natura era neta, l'aigua clara, la gent amable, enraonadora, sempre apunt d'ajudar-te, cap a Súria, cap a la vall del Cardoner, la natura restava destruïda, embrutida per una zona d'indústria, sens dubte necessària, però també sens dubte mal programada. La gent, la majoria castellans, no havien copsat el que era per nosaltres una travessa amb motxila a l'esquena, i tot l'esperit d'ajuda que trobàrem en el Bergadà, aquí quedava transformat en un esperit de mofa, de tancament.

Èrem a Montserrat, la Verge ens esperava feia tres dies. Tot havia anat bé i a tots ens han quedat ganes de tornar-hi.

*Esteve Maspons  
Francisco Brossa  
Josep Vinyeta  
Narcís Prim*



**RECALE  
ARTICULOS  
DEPORTIVOS**

**DEPORTES  
SASTRE**

Plaza Perpiñá, 15 - Teléf. 270 04 58  
Granollers

